

Պարույր Սևակ

Անկեղծ ասած

Անկեղծ ասած՝ այս ամենից ես հոգնել եմ,

Ես, սիրելի՛ս, որ քեզ սիրել և օգնել եմ.

Ձեռք եմ պարզել, հույս եմ տվել,

Վատըդ թողած՝ լավըդ թվել,

Հավատացրել, հավատացել,

Թե իմ առաջ դուր ես բացել՝

Չտեսնըված, չեղած մի դուր:

Սակայն ի՞նչ եմ ես ստացել

Այդ ամենին ի տրիստուր:

Անկեղծ ասած՝ ոչինչ չկա, և ոչ էլ կար:

Անկեղծ ասած՝ դու բնավ էլ ա՛յն չես եղել,

Ա՛յն չես եղել, ինչ որ ես եմ կարծել երկար:

Ո՛ր ես, ասա՛, դու ինձ մղել:

Ճիշտ ճամփից ես միայն շեղել:

Սուտ խոստումով կապել ես ինձ,

Մանկան նման խաբել ես ինձ,

Ու չես տվել ոչի՛նչ, ոչի՛նչ:

Իսկ այն, ինչ որ ինձ ես տվել,

Արժանի չէր ո՛չ քեզ, ո՛չ ինձ:

Անկեղծ ասած՝ քո տվածից ես հոգնել եմ:

Ինքդ գիտես՝ որքան ձգտել ու տքնել եմ,

Որ դու ... որ դու նման լինես իմ երագին:
Իսկ դու գիտե՞ս՝ ի՞նչ դուրս եկավ.
«Տղան հասավ իր մորագին,
Դուք էլ հասնեք ձեր մորագին»:
Հեքիաթն, այո, միտքըս ընկավ...
Դու՝ հեքիաթում հրաշք աղջիկ,
Այնինչ կյանքում՝ ինչ-որ... չղջիկ,
Որ ոչ թռչուն, ոչ էլ մուկ է...
Անկեղծ ասած՝ զուր էր ամբողջ այս աղմուկը:
Անկեղծ ասած՝ նեղանում ես, թե լրջանում,
Մե՛կ է հիմա: Էլ չեմ գցի ինձ սար ու ձոր,
Անկեղծ կասեմ՝ հեքիաթն ինչով է վերջանում.
Ցած է ընկնում երեք խնձոր -
Մեկ՝ ասողին,
Մեկ՝ լսողին,
Մեկ էլ... ինձ պես գիշեր ու գոր
Հիմարաբար սպասողին...
Անկեղծ ասած՝ հեքիաթներից ես հոգնել եմ...

31.X.1955թ.

Մոսկվա